

Benvinguda al XVII Fòrum contra les violències de gènere

Recuperació amb els valors de les cures, transformació del sistema patriarcal, resiliència de les dones en l'avenç de la societat, apropiem-nos dels drets universals per gaudir d'un futur ple d'estima

Benvingudes totes, em fa feliç retrobar-nos a l'espai presencial. Benvingudes al XVII Fòrum contra les violències de gènere dedicat a la violència institucional.

La pandèmia ha estat, és, molt dura. Enguany ens abracem encara amb mascareta i gràcies a les vacunes. A les nostres orelles encara ressonen els aplaudiments a les infermeres i personal sanitari en el confinament. La consciència dels valors de les cures, dels serveis públics i de la solidaritat veïnal és una força que hauria de vertebrar qualsevulla pla de recuperació post pandèmia.

Inauditament aquest món ha après a debatre per les pantalles, àvies traginant per WhatsApp i les vídeo conferències per mantenir el contacte amb les famílies i les criatures estimades. Netes i nets fent panys i mànigues per ensenyar a les seves àvies a fer funcionar aquestes andròmines galàctiques que fan cau a cada butxaca. Gràcies aquest aprenentatge inaugurarem espais híbrids del Fòrum per poder arribar a tot el territori, a tota la gent que no pot estar físicament i que ens pot escoltar en directe. Des d'aquí a totes molt benvingudes al XVII Fòrum.

És un bon moment per celebrar que hàgim aconseguit una Conselleria d'Igualtat i Feminismes del govern. Estic molt contenta i desitjo de tot cor que contribueixi a que s'impregni la visió de gènere a tot el govern i a totes les polítiques, per tant als pressupostos i a la seva execució. Dono tot el suport a la Tània, Montse, Laia, Neus, Patsili, Rubèn, Isabel i tantes altres que no puc nombrar, en aconseguir que les dones percebin la vostra acció política. Nosaltres des dels carrers marcarem les necessitats que expressin les dones, podeu comptar en que la nostra lluita contribueixi a superar els obstacles de tots tipus, que ben segur us trobareu, entre ells els institucionals. És obvi quan el Fòrum és entorn la violència institucional.

Transformació estructural del sistema patriarcal de dominació

La crisi pandèmica i econòmica ha deixat ben pales que el sistema de les retallades als serveis públics i drets universals, el sistema dels dèficits estructurals en polítiques d'atenció i de prevenció de les violències masclistes, el sistema de l'avarícia de l'especulació financera i el guany privat per sobre tota consideració comunitària, impugna i mostra que és inviable per una sana convivència entre les dones, els homes i la natura. A la seva manera ho han analitzat i expressat en els seus informes l'ONU dones, l'ONU, l'OMS, la UNESCO, la OIT i l'FMI, tot i que aquestes institucions derivin les propostes a resoldre els greus defectes del sistema per sostenir-lo en allò fonamental.

El sistema econòmic i polític no arriba a complir els seus mateixos reptes de contricció, no hi ha prou milions de Salve's per salvar el desgavell que els poders actuals provoquen. A 26 anys de l'aprovació dels dotze punts de la Plataforma d'Acció a la IV Conferència Mundial de dones a Beijing, signada per 189 països de tot el món, que en el punt cinquè instaura el vademècum sobre la violència masclista a les dones i les nenes, encara no s'ha arribat a avenços considerables en cap punt. Els 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) pel 2030, aprovats per NNUU el 2015, estan lluny de fer bon camí.

El sistema de valors, costums, moral, de poder econòmic i institucional, segueix essent profundament depredador, patriarcal, de domini i misogínia contra les dones, on la violència masclista, incloses les agressions sexuals i violacions, són el pa de cada dia. No hi ha cap domini de la vida de les dones, en el treball, al carrer o en l'espai íntim de la llar, que no es visqui aquesta relació tòxica i jeràrquica de predomini contra les dones per part dels homes, emparada o animada pels poders privats i públics.

Les mesures, que amb molt d'esforç i lluita el moviment de les dones hem aconseguit, molt importants en la consciència i la vida material, haig de dir que són, si fem cas a les recerques i estadístiques, com gotes feministes dins d'un mar patriarcal, que es pretén inamovible des de l'ancestre fins l'eternitat. El moviment feminista, massiu, universal i unitari en les últimes dècades, ha presentat un programa de defensa de les dones, de tots els drets i causes de les minories, basat en les cures, la igualtat i el respecte, que promou una alternativa substancial al sistema patriarcal. La mobilització i les reivindicacions feministes són avui en dia un

factor essencial en fer trontollar el poder polític, econòmic i de les ideologies i moral misògina que sotmet a les dones.

El moviment feminista, en aliança amb els altres moviments socials, arreu del món ha posat a l'ordre del dia els elements que constitueixen de fet el cos d'una estratègia de transformació del sistema patriarcal. El moviment necessita apropiarse i actuar en funció d'aquesta estratègia feminista unitària. Tot avenç que s'aconsegueixi, petit o gran, parcial o estructural, per les pròpies dones mobilitzades en les seves experiències vitals, o per la pressió als poders econòmics, polítics i ideològics, així com la necessària resposta a les reaccions que cada avenç comporta, convé situar-ho en funció del nou horitzó que representa l'estratègia feminista.

Una post pandèmia de recuperació necessita traspuar els valors de les cures i la vida

El lema d'aquest Fòrum és la violència institucional, es a dir, quan l'Estat i les seves institucions són o poden ser l'autor d'aquestes violències, sigui per acció o per omissió, per tenir responsabilitat en els fets o per encobrir-les i permetre-les.

El govern de l'Estat va aprovar a l'abril un Pla de Recuperació, transformació i Resiliència (PRTR); Entrem a l'últim any d'aplicació del Pacto d'Estado; S'estan tramitant els Pressupostos Generals de l'Estat 2022 (PGE), també els de la Generalitat; el desembre del 2020 es va aprovar la modificació de la Llei del dret de les dones a l'erradicació de les violències masclistes, entre altres coses, amb un article que regula la violència institucional, en aquesta primera taula del fòrum debatérem com fer per que sigui efectiva.

Hem aconseguit posar les violències masclistes en les agendes polítiques i públiques, ara bé, continuem amb uns recursos escassos en l'execució de les lleis i de les partides pressupostaries.

El Pla de recuperació junt amb els pressupostos presentats a l'Estat per 2022 no s'han transformat en garants dels drets a la vida de les persones ni representen cap canvi de fons. Han continuat demostrant que el centre són els interessos de les

grans corporacions i de les grans finances. Les vacunes no s'han socialitzat arreu del món, els recursos més bàsics haurien d'adequar-se a la situació i molt al contrari, com és l'exemple de la llum que puja o els desnonaments que no s'aturen, continuen protegint als poderosos. Les mesures fiscals sobre les grans fortunes no s'han mogut, les reivindicacions de sensibilització, prevenció i atenció als drets i llibertats de les dones continuen sent a la cua en totes les polítiques públiques.

Els ERTO, l'ingrés mínim vital, l'escadussera ajuda als autònoms, han arribat a les persones que estaven treballant o que acomplien els requisits i ha quedat una gran part de la població fora. El govern no s'ha atrevit amb la Renda bàsica universal per no enfrontar-se a les grans corporacions industrials i financeres. Aquests són les que haurien de pagar la crisi.

I perquè parlem de tot això en relació a les violències masclistes? Doncs perquè per les dones que estan en aquesta situació la primera ajuda és la reparació del mal causat per l'agressió, això vol dir també habitatge, vol dir pagar la llum i l'aigua, vol dir alimentar els seus fills i filles en un moment en que sovint ho perden tot, fins i tot la feina per tot el que estan passant.

Què ens trobem quan acompanyem a una dona? doncs que els serveis socials, que ho gestionen tot, estan col·lapsats, que amb la pandèmia encara s'han sobrepassat més i per tant no poden donar la resposta que es necessita.

El Pla de Recuperació (PRTR), basat en els 140.000 milions d'euros dels fons Next Generation Europa, pel període 2021-2023, té bons propòsits, però en l'Informe d'Impacte de gènere adjuntat, explica com es "transversalitza" en els 4 eixos del pla: entre Igualtat, Drets socials i Agenda 2030, Educació i Formació Professional i Inclusió, es dedica un 4,8% a igualtat de gènere. Altra vegada el pla aprovat deixa a la cua els valors de les cures i la vida, més de dos terços dels euros es concentren en transformació verda (39%) i digital (29%), que van a consolidar la tresoreria i comptes d'explotació de grans empreses, en detriment de les polítiques socials i d'igualtat de gènere: Salut (1,5%), Educació (2,4%) i Nova economia de les cures (3,6%).

La violència institucional viu en els pressupostos escadussers per les polítiques de gènere, segueix quan l'entramat legal institucional burocràtic posa traves a l'execució de la reparació i suport a les dones, s'estén quan s'ignoren els greuges

de la normalitat masclista, es fa còmplice de la relació de dominació supeditació que es respira en tots els àmbits ciutadans i professionals, a la cultura i el lleure, es retorça quan la judicatura escarneix les dones i les revictimitza amb les seves actuacions, resulta devastadora quan no es creu a les dones i les demonitza, es manifesta amb les dificultats administratives de control burocràtic que es posen als projectes de les entitats feministes, en comptes d'afavorir el màxim de dedicació i coneixement als projectes concrets. És una violència intolerable quan ja avancem en el s XXI. Cert que no ens poden cremar com bruixes, o negar que som persones complertes amb tots els drets, però el tarannà de creences tradicionals conservadores i la crua realitat dels fets mantenen a les dones com si fóssim una minoria, o de constitució biològica inferior, quan som la meitat de la població amb totes les capacitats, talent, sensibilitat i sentiments.

“Et donaré on més mal et fa” el divendres 5 parlarem de la violència vicaria i com cal que realment es protegeixi el bé superior del menor. Hi ha masses sentències a mares que els hi treuen a les filles i fills a favor dels agressors encara amb el fals Síndrome de Alienació Parental o en la mediació parental. Això és violència institucional.

Unitat i debats del moviment feminista enfront la reacció misògina patriarcal

Fa uns anys que fem des d'aquest Fòrum una crida a la unitat del moviment. Som diverses, adoptem diferents estratègies davant de les situacions en que ens enfronta la societat patriarcal. Hi ha però més acords troncats que divergències, sabem que hem d'anar juntes si volem transformar el sistema, si volem vèncer. Ens uneix el què és fonamental, l'emancipació completa de les dones, la llibertat i igualtat, el realitzar el somni d'un món d'estima, respecte, sense agressions ni violència masclista. Quan ho aconseguim, que n'estic ben convençuda, el món serà un cel de felicitat.

A nivell institucional hi ha els debats que s'estan expressant en els dos avantprojectes de llei que ja han passat l'aprovació del govern estatal. La llei de garantia integral de la llibertat sexual i la llei per la igualtat real i efectiva de les persones trans i per la garantia dels drets de les persones LGTBI.

Prostitució, treball sexual, trata, proxenetisme, prostitució com violència masclista intrínseca o violència masclista dins la prostitució, maternitat subrogada, ventres de lloguer, indústria del sexe, identitat de gènere, identitat de dones, qui te drets o capacitat d'imposicions o limitacions sobre qui i sobre què, són debats a desenvolupar amb respecte vers els sentiments i realitats existents, vers a la immensitat dels quatre milers de milions de dones, passant les opinions i costums i idearis pel sedàs de la metodologia científica que clarifiqui el fil d'Ariadna que uneix els fets i situacions particulars del context universal. El mateix moviment ha de madurar aquestes polèmiques, probablement necessàries per aconseguir resoldre-les satisfactòriament pel conjunt de les dones i de la humanitat. Ens cal experimentació i teorització científica, lluita ideològica sana i en sororitat, destinada a processar uns milers d'anys de sotmetiment a la dominació patriarcal. Això significa metabolitzar significats vivencials i generar conclusions resolutives positives conjuntes.

Posem com a troncal i eix vertebrador el que el moviment feminista ha situat a les grans mobilitzacions unitàries i internacionals. Els drets universals que s'han forjat en contra de les violències sexuals que patim les dones, amb el MeToo, amb el només sí es sí, que s'ha cridat per tots els carrers del món. El Dret al propi cos, el consentiment, els drets de les dones a una vida lliure de violència, El Dret a expressar-se lliurement, i la necessitat de continuar omplint els carrers de forma unitària i massiva per aquest alliberament.

L'insult, la mofa i l'alteració verbal, la repetició de sentències i estigmes del costumari ancestral, poden ser llibertat d'expressió, però no són mostres de respecte a la llibertat de l'altra, ni sororitat, com no ho és l'agressió i la imposició física. Hem de resoldre les diferències, ni que siguin profundes, amb respecte i amb l'horitzó de la llibertat i els drets de les dones. Ens cal una cura especial en enfortir i no afeblir el moviment i la mobilització. Cura en guarir la unitat i facilitar que les diferències socials, ideològiques i altres enriqueixin l'estratègia unitària i el moviment.

Un espai de diàleg, experiències i conclusions

L'espai del Fòrum acull diversitat de tendències i estratègies oferint aquest debat que ens faci més fortes davant tots els atacs que ens envolten. Atacs a les XXSS, al

Congreso de los Diputados per part de la ultradreta, de negació de la violència masclista. Si bé hem i estem avançat molt en drets i llibertats encara ens queda un llarg camí per aquesta transformació social profunda, per un canvi d'estructures cab dal, doncs el patriarcat i la misogínia masclista es resisteixen ferotge i persistentment, mentre contraataca de mil-i-una maneres conservadores i reaccionàries.

Al Fòrum trobareu el tema més recurrent que us interessi. Amb més de 20 activitats proposades per les entitats. Les taules rodones: La violència de gènere digital; com teixim resistències feministes al món; activisme feminista com a eina transformadora; formes de resistència davant el racisme i la islamofòbia, com apropem postures dins el moviment feminista i fomentem el diàleg i la reflexió, útil i creativa. Amb la vostra participació enriquem i traurem conclusions per endegar campanyes per l'eliminació de les violències masclistes.

Al Fòrum jove donem la veu a les protagonistes del moviment feminista per la llibertat i els drets de les dones. La joventut és el futur i estan agafant ben fort la torxa del relleu que ens porta a la fi del patriarcat.

Les conclusions d'aquests tres dies ens donaran les eines per els reptes més immediats i per el futur transformador per el que lluitem.

En marxa el mes de novembre ple d'actes i accions per l'erradicació de les violències masclistes.

El dia 25 totes a les concentracions i manifestacions arreu del territori.

Acabo, esfereïda, amb un homenatge, ple de sentiment, dolor i ràbia, a la noia violada i greument escarnida a Igualada. Noia de Masquefa, t'estimo molt, t'estimem des del Fòrum. Em prenc la llibertat de parlar en nom de totes les dones, les agredides, agreujades i les que suportem "lo normal": Noia, guareix-te i estima't; les institucions han de garantir la reparació d'aquest dany profund i no permetre la impunitat del o dels agressors. Nosaltres, les dones, t'oferim el nostre suport, sororitat i amor. T'estimem, sí.

I que comenci el Fòrum!

PROU AGRESSIONS CONTRA LES DONES

Barcelona, 4 de novembre de 2021